

INTRODUCERE

O introducere de obicei ar trebui scrisă foarte ușor numai că, în acest caz, a scrie introducerea mi s-a părut cel mai dificil lucru.

Eu sunt un om obișnuit care de-a lungul vremii a scris, doar a scris ceea ce a avut în suflet, cu sufletul, fără a ține cont de regulile după care scriitorii, cărțile de astăzi funcționează.

Eu doar am scris necrezând vreodată că ceea ce scriu va ajunge cândva să atingă inimile oamenilor, doar am scris lăsând în urmă ceea ce sufletul poate nu va fi în stare niciodată să arate, am scris. Poezii, mici fragmente de text, mici strofe lăsate în bătaia vântului, doar scris.

Nicio clipă intenția mea nu a fost ca oamenii să mă cunoască, vreme de mulți ani micuța mea pagină de poezii a stat și încă se află sub umbra unui pseudonim cu simplul gând de a aduce un zâmbet cititorilor, de a le reaminti că în această viață lucrurile frumoase, simple, nu au murit ci ele doar au fost uitate, acolo, undeva în cufărul cu amintiri.

Introducerea nu este despre mine, ci despre cuvintele care au reușit să redea simplul la modul lui cel mai complex; poate, uneori, în această viață avem nevoie să luăm o gură de aer proaspăt, să privim cerul,

lăsând la o parte toate grijirile și supărările și să petrecem puțin timp cu noi înșine.

Pe note de pian, vioară exact așa au fost scrise toate rândurile din această carte, neumbrite de vreo influență externă, doar stiloul și cu mine am fost cei mai buni prieteni vreme de ani buni și încă suntem.

Sper ca cei ce vor citi această carte să zâmbească, măcar puțin și să nu uite că, indiferent de cât de grea ar fi viața, toate lucrurile frumoase sălășluiesc în sufletul omului, iar ele sunt cele care dau puterea, speranța, curajul de a fi și de a merge mai departe.

Cu mult drag,

un om

DACĂ

De-ai ști ce basm ești!
De-ai ști câte povești!
De-ai ști câte cuvinte
Sunt prinse în aste clipe!

Dacă am ști câte minuni
Zac în inima cu flori !
Poate am fi puțin mai buni
Nu doar de sărbători.

Dacă am ști
Că suntem aripi
Care zboară neîncetat!
Nu ne-am mai opri din drum
Când vântul nu a mai stat.

Dacă am ști
Că suntem inimi
În pădurea asta cu flori!
Poate am fi iarăși povești
Printre basme și ninsori.

BASM

Iernile reci
Și zilele întunecate,
Bunica le îndulcea
Cu ciocolate calde.

Iar vremea devenea
Un cadru de povești,
Bunica le spunea
Cu ochi copilărești.

Iarna era astfel
Un basm real și blând
Căci ce citea bunica
Se transforma în gând.

Și astfel am văzut
Oameni și palate
Și basme mii și mii
Cu ciocolate calde.

REVERIE

Pe drumul amintirilor
Doar Timpul mai colindă
Dând glas visurilor
Ce stau ascunse în tindă.

E iarnă acum și-i frig.
Este zăpadă afară
Iar amintirile se sting
Prin lampa cea amară.

Pe masă stă uitată
Bătrâna Călimară
Ce odată creiona povești
Cu visele de ceară.

Tăcută, Muzicuța
Privește în uitare
Nevăzând că totul
Ușor se pierde în zare.

Iar Ceasul cel năstrușnic
Vorbește mereu întruna
Însă timpul e al lui
Pentru totdeauna.

ÎMI EȘTI TOAMNĂ

Îmi ești toamnă când ești tristă,
Îmi ești toamnă când zâmbești,
Îmi ești toamnă când ai lacrimi.
Doamne, cât de toamnă îmi ești!

Îmi ești toamnă printre vise,
Îmi ești toamnă în amintiri,
Îmi ești toamnă în dorul care
Se așterne în priviri.

Îmi ești toamnă când te bucuri,
Îmi ești toamnă când privești.
Doamne, cât de toamnă îmi ești
Când îmi spui că mă iubești!

ARTA

Într-o lume în care
Totul pare trecător,

Într-o lume în care
Omul pare gând
Pierdut-n zbor,

Într-o lume în care
Viața dintr-o dată a fost uitată,

Totuși în această lume
Iubirea rămâne artă.

O POEZIE

Așa cum Luna se așază
Să lumineze noaptea vie
Așa ești tu, inimă simplă,
Omule, o poezie!

Cum valuri mari lovesc pământul
Iar Soarele mângâie-n zori,
Așa ești tu, inimă blândă,
Omule, cer în culori!

Cum ceasurile veșniciei
Trec neîncetat fără măsură,
Așa ești tu, copile drag,
O inimă într-o făptură!

Iar visele ce le așterni
Pe rânduri întregi într-o hârtie,
Tu pentru veacurile reci
Să rămâi tot om, o poezie!

CUM!

Cum se îmbată pomii iară
Cu alaiul înflorit!

Cum sosește Primăvara
Când iubirea a răsărit!

Cum răsare iar lumina
Din a umbră feerie!

Cum se bucură iar omul
Când iubirea este vie!

TĂRÂMURI

De-ar fi să îți fiu Dor
Iar tu să îmi fii Lună
Ne-ar vedea Soarele în zori
Ținându-ne de mână.

Iar Timpul de-ar vorbi
Pe loc s-ar bucura
Căci iubirea nu pălește
Deloc în fața sa.

Ci stă fermă și dreaptă
Cu bucuria-i simplă
Căci asta înseamnă atunci când
Sufletele cântă.

Iar stelele nocturne
De îndată ar vesti
Că iubirea-i infinită
Ca în poezii.

TREACĂȚ

Trecură ape peste râuri
Și mări învolburate
Ca peste timpul de apoi
Cu amintiri uitate.

Secară râuri părăsite
Și vise tot mai reci
Cu amintirile lăsate
În timpuri tot mai seci.

Secă și viața deopotrivă
Ca un pârâu ce s-a oprit
Păstrând însă amintirea,
Atât de mult a iubit.

STELE CĂZĂTOARE

Și am făcut din piatră o stea
Și din suflet bucurie.
Doar clipele de altădată
Sunt pierdute în veșnicie.

Pierdute pe drum,
Rămase în uitare
Sunt cele care apun,
Stele căzătoare.

ALTĂ LUME

Cât mi-ar plăcea să merg într-o țară
Care să mă ducă înapoi
La vremurile când și timpul
Era mai răbdător cu noi.

Să văd străduțe înghesuite
Printre porțițe și livezi
Cu vise de mult făurite
Pictate în turnurile verzi.

Să văd străzile pe seară
Cu pași ce întruna tot vorbesc
Cântând cântece de-o vară
Cu oameni care iar zâmbesc.

Cât mi-ar plăcea să merg într-o țară
Ca să dau timpul înapoi
Să văd din nou oameni care
Au zâmbete în ochii goi.

MINUNE

De-ar fi soare pe pământ
Și flori pe întregul cer
Întreaga lume ar trăi
Un timp cu primăveri.

De-ar fi sufletul țărâm
Și inima o floare
Întreaga lume ar fi un loc,
Un plai de sărbătoare.

De-am învăța să fim mai noi
În lumea asta grea
Poate totul ar fi altfel
Precum inima.

De-am putea zâmbi mereu
În acest țărâm rece
Am rămâne mereu copiii
Care nu vor să plece.

De-am putea să fim mai buni
În parte cu fiecare
Întreaga lume ar fi minune,
Un iz de sărbătoare.

DESPRE

Despre Dumnezeu și oameni,
Despre Dumnezeu și noi,
Despre tot ce poate inima
Nu știe a primi înapoi.

Despre Dumnezeu și suflet,
Despre Dumnezeu și tot,
Despre tot ce omul poate
Nu prea știe mai deloc.

Despre Dumnezeu și oameni,
Despre Dumnezeu și noi,
Despre tot ce Timpul poate
Nu știe să dea înapoi.

Căci e vremea de a zâmbi.
Este iară primăvară!
Florile pe jos căzute
Vor să mai trăiască o vară.

LA GEAM

La ușă au apărut flori
Și încă nu sunt sărbători.

Pe geam la bucătărie
E spartă o veche farfurie.

Și Primăvara tot așteaptă
Să aducă printre noi povești.

Iar Timpul, cel ce privește,
În straie noi copilărești.

Miros de flori
Și vremuri calde
Se simt la briza de la geam.

Ieri mâncam cornulețe coapte
De la bunica și zâmbeam.